

FOR AT DERE SKAL TRO

Johannes kapittel 11

For at dere SKAL TRO

Bibelgruppeopplegg over
Johannesevangeliet 1–12

VEGARD F. SOLTVEIT

Utgitt på Sambåndet forlag i samarbeid med
Den norske Israelsmisjon og ImF-UNG

I dette kapitlet møter vi noen av Jesu venner. Det var en søskenflokk på tre som bodde i Betania, like ved Jerusalem. Marta, Maria og Lasarus. Vi møter dem også i **Luk 10**. Da er situasjonen annerledes. Marta styrer og stiller for Jesus, mens Maria sitter ved Jesu føtter og lytter til hans ord.

I **Joh 11** er Lasarus syk. Marta og Maria sender bud etter Jesus. Han var deres venn, Herre og frelser. De vet hva han kan. De har hørt, og sikkert sett, Jesus gjøre mirakler. Nå er det deres tur til få hjelp fra mannen fra Nasaret.

Jesu herlighet

I denne teksten får Jesus invitasjonen til å komme til Betania. Han vet hva det gjelder. Likevel venter han to dager. Jesus sier at det denne sykdommen ikke skal føre til død, men til Guds ære. For ved denne sykdommen skal Guds Sønn bli herliggjort. Sammenlign gjerne dette med **Joh 9,3**. Jesu *herlighet* har en enorm dimensjon over seg. I seg selv gir selvsagt de messianske tegne – at den blinde ser og at den døde lever – Gud ære. Samtidig vitner fortellingene om det Jesus kom for – *hans time* (**Joh 12,23**).

Herlighetsbegrepet er også Johannesevangeliets språk om at der Jesus er, der er også Gud. I GT er herlighet knyttet til Guds vesen og hans nærvær. Vi møter begrepet da tempelet står ferdig, og Herrens herlighet fyller det (**2 Krøn 5,14**). Derfor er det slik at de som ser Jesus, ser samtidig Guds herlighet (**Joh 1,14**). Johannes skriver også at Jesaja så frem i tid, og skimtet Jesu herlighet, og skrev om den (**Joh 12,41**). I Joh 11 skal Jesus igjen synliggjøre Guds herlighet, ved at Sønnen blir opphøyet. Det er ikke Lasarus som er hovedpersonen i kapitlet. Det er Jesus.

Oppstandelsen og Livet

Nå går Jesus til Betania. Han skal ha et møte med de tre søsknene. Først Marta, så Maria og til slutt med Lasarus.

Martas første ord er en klage. Det er en oppriktig klage. Hun stolte på Jesus, og nå ser det ut som om han sviktet. Samtidig vitner hennes neste setning om tro. Jeg ser for meg at Marta retter blikket opp mot Jesus. Det er håp, forventning, en inderlig bønn om hjelp – «Men også nå vet jeg at alt det du ber Gud om, vil han gi deg».

Jesu møter og samtaler med henne. Jesus sår håp inn i en håpløs situasjon. Han gir et løfte, om at Lasarus skal stå opp. Dernest flytter han fokuset til Marta bort fra Lasarus, og over på seg selv. Jeg er oppstandelsen og livet, sier han. Den som tror på Jesus har med livet å gjøre.

Jesus stiller Marta det viktigste spørsmålet som finnes. Det er viktigere enn å helbrede de syke. Det er spørsmålet om evigheten. Et spørsmål om tro. For det er ved troen på Jesus at mennesker har evig liv (**Joh 20,31**). Marta svarer: «*Ja, Herre. Jeg tror du er Messias, han som skal komme til verden*».

Jesus presenterer seg her som Oppstandelsen og Livet. Han er selve oppstandelsen. Døden har ikke herredømme over Jesus. På korset viser han seg som seierherre over alle makter og myndigheter (**Kol 2,15**). Paulus skriver utførlig om betydningen av Jesus som Oppstandelsen i **1 Kor 15**. Han avslutter kapitlet med å henvise til **Jes 25,8**, og skriver «*Døden er oppslukt, seieren er vunnet*» (**1 Kor 15,54**). Peter sier på pinsedag at «*døden var ikke sterk nok til å holde ham fast*» (**Apg 2,24**). Påskedag er dagen da døden døde, og Jesus står opp fra graven. Han gikk til krig mot døden, og vant. Nå sier Jesus at den som tror på ham, får del i hans seier. Slik han selv stod opp og vant, skal Jesus reise den som tror på ham opp fra de døde.

Samtalespørsmål:

- Hva tror du Jesus mener med at han er Oppstandelsen og Livet?
- Hvorfor spør han Marta om dette?
- Er Jesu spørsmål relevant for oss i dag?

Å lukke Jesus inn

Marta går nå og finner Maria, for Jesus har spurt etter henne. Hun sier det samme som Marta. Jesus spør om hvor graven er, og Maria inviterer ham, ved å si de to enkle ordene «*kom og se*».

Når vi opplever noe vanskelig, slik som Maria, tror jeg det er viktig og godt for oss å invitere Jesus inn i det. Det er ikke alltid vi vet hvordan vi skal ordlegge oss. Da kan vi helt enkelt be han, slik Maria gjorde, «*kom og se*». Ole Hallesby skriver i boken «*Fra bønnens verden*» at bønn, det er å lukke Jesus inn. Maria lukker Jesus inn i livet. Han får komme helt inn til det vanskelige og vonde.

Samtalespørsmål:

- Har du erfaring med å be Jesus inn i det vanskelige og tunge?
- Hvorfor tror du Jesus gråt?

Flytte stein

Før Jesus ropte «*Lasarus kom ut*», så ber han folket ta bort steinen. For meg har det alltid vært et underlig spørsmål. Han som har makt til å rope på den døde, han kan vel ta bort en stein? Likevel ber Jesus mennesker være med. Dette minner meg om det som skjedde i kapittel 2, da Jesus ber tjenerne flytte vann.

Kanskje spør Jesus oss om å flytte noen «*steiner*», slik at mennesker kan få frihet og liv i hans navn? Disse steinene kan være mange ting, og tjenestene mange. Blant annet forkynne, legge til rette for møter, diakoni eller praktiske oppgaver. Vi kan gi et smil eller invitere noen på en kopp kaffe. Vi er ulike og har ulike nådegaver. Felles for oss alle er at vi er kalt av Jesus, inn i hans tjeneste. Enten der ute eller her hjemme.

Da Lasarus er kommet ut av graven, sier Jesus at de skal løse båndene og la han gå (**vers 44**). Jesus ber dem om å hjelpe Lasarus. Kanskje det er noen nye i din forsamling som trenger hjelp og venn?

Samtalespørsmål:

- Hvordan kan forsamlingen du går i være med å flytte steiner, slik at mennesker får møte Jesus?
- Hva hadde skjedd om noen i ditt nabolag ble frelst i dag, hadde noen vært klar for å hjelpe?

Evig liv i Jesu navn

Selv om det er enormt stort at Lasarus kommer gående ut av graven, så var det ikke en evig oppstandelse han fikk. Ikke denne dagen i alle fall. For etter noen år døde Lasarus igjen.

Da Jesus presenterte seg som Oppstandelsen og Livet, er det en evig seier over døden. En oppstandelse døden ikke har noe herredømme over. Et liv som aldri forgår, aldri visner og aldri skitnes til (**1 Pet 1,3-4**). Det er en oppstandelse som alle vi som tror på Jesus er med på. En dag, som Gud selv har bestemt, skal alle som er døde i troen på Jesus reises opp til et evig liv sammen med Jesus. De som lever den dagen skal aldri smake døden. For dem blir det en direkte overgang til det evige. Vi kaller dette for himmelen. Dette er håpet – at vi skal leve sammen med Gud for alltid. Det er også målet med Johannes evangeliet – at vi som leser og hører tekstene, skal tro at Jesus er Messias, Guds Sønn, og ved troen ha liv i hans navn (**Joh 20,30-31**).